

Mitől zarándoklat elmenni Drezdába?

Többen is feltették ezt a kérdést, amikor meghallották, hogy tavaszi zarándoklatunk célja Drezda és környéke. Az együtt eltöltött idő és a közös imádságok, a közös szentmise mind zarándoklattá tesz egy ilyen utat, de tudtuk azt is, Drezdában 'aktuális imádkoznivalóra' is kapunk indítást. Hiszen napjainkra állandóvá vált a világban a pusztítás minden féle formája, a háború, a tömeggyilkosságok, a keresztényüldözés gyilkos történései. Drezdában a hetven év előtti borzalmas események ezernyi nyoma mindenhol körülveszi az ott járókat, és emlékezteti az értelmetlen erőszakra.

1945. február 13-15. között az angolszász légiere a város legsűrűbben lakott belső negyedeit szőnyegbombázással elpusztította. Az elsődleges cél a polgári áldozatok minél magasabb száma volt. A legnagyobb pusztítást nem is a rombolóbombák okozták, hanem a főleg foszforral végrehajtott támadások után kitörő óriási tűzvihar. A hő elől a polgári lakosság felmenekült a felszínre, ahol az óriási hőség, a mérges gázok és az oxigén hiánya percek alatt végzett sok tízezer emberrel.

A város mai képe is ezt a pusztítást mutatja, a valóban lenyűgöző helyreállítás, új építés, a nyüzsgő utca képei ellenére.

Az újjáépítés jelképe a Miasszonyunk templom (Frauenkirche), amelyet hatvan év után állítottak helyre, részben az eredeti templom romjaiból. A Szent Kereszt templom (Kreuzkirche) és az Királyi templom (Hofkirche) is a szinte semmiből emelkedett ki ismét.

A valamikori vár helyére a 18. század elején épített Zwinger barokk kastély kevesebb sérüléséből 1964-ben már újra látogatható volt, sokan ismertük az NDK-s időkből.

Tekintettel arra, hogy a Drezdára szánt napunkon végig szakadt az eső, sokan választották délutáni programnak a képtár megtekintését. Számptalan hírneves festő képe látható ott, amelyeket még Szászország legismertebb uralkodója, Erős Ágost kezdett gyűjteni.

A következő napon a Szász Svájcnak nevezett vidék természeti szépségeivel ismerkedtünk, ezúttal ragyogó napsütésben. Mind Königstein vára, mind az Elba fölé magasodó kőtornyok, a Bastei sziklái maradandó élményt jelentettek.

Königstein vára egy hegyi kőtömbre épült valóságos település. Két óra alatt körbesétálva a falak mentén a környéknek mindig új szépséges arcában gyönyörködhattunk.

Az előző napi eső miatt délutánra egy kis időt ismét Drezdára szántunk, hogy mindenki pótolhassa, amit még megnézni, megélni szeretett volna.

Harmadik napunkon először a szép Moritzburg-i kastélyt jártuk körbe, majd Meissen vára, székesegyháza volt a fő program, ezután a valamikor ezüstbányászatából gazdag Freiberg városával, templomával ismerkedtünk.

Meissen épen maradt vára, a gótikus dóm szép emlékünk marad. A vár, Albrechtsburg, még a kalandozó magyarok ellen védte az akkori hercegséget, majd később a környéken lakó szlávok, szorbok támadásait volt hivatva kivédeni. Maga a város, a várral együtt sokáig Szászország fővárosa volt. A 18. század elején felfedezett porcelán előállítását még titoknak számított, ezért is kezdődött a porcelán gyártása a várban.

A dóm a 10. században épült bazilika átépítésével keletkezett a 13. században. A német gótika egyik legszebb példája.

Freiberg is láthatóan kevés kárt szenvedett a II. világháborúban. A város képe magán viseli a hajdani gazdagság nyomait, ezt mutatja a megtekintett templom is sok szokatlan részletével.

A hazaúton betervezett megállónkon Kutna Hora, azon belül is a Csontkápolna, illetve a Szt. Borbála székesegyház megtekintése volt a meglepetés ajándék. A temetői csontkápolna nem szépségével, inkább kissé morbid különlegességével, a számtalan csont és koponya 'díszítő' alkalmazásával marad sokak emlékezetében.

A Szt. Borbála templom is az ezüsbányászatnak köszönheti létét. A környék bányászai adományából épült több száz éven keresztül, majd a 15. században, a tervezettnél rövidebb formában befejezték, mivel jelentősen csökkent a bányák hozama.

A templom így is impozáns méretű és a késő gótika gyönyörű példája. Kívülről is, de a templom belső felépítése úgyszintén.

A sok látnivalón túl természetesen lelki élményekben is gazdagodtunk. A drezdai szentmise kapcsán megismert ottani egyházközségi vezető személyisége, előadása a templomról, a közösségükről mind ilyen lelki élményt jelentett. A szintén megjelenő kántor rögtönzött orgonajátéka nekünk szóló ajándék volt, ami jellemezte számunkra ezt az élő közösséget.

Biztos vagyok abban, hogy minden résztvevő gazdagodott ezzel az úttal, mégpedig valódi értékek szerzésével.

Nevelős Géza